

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی مبانی وجود شناختی توسل و شفاعت

محل انتشار:

فصلنامه حکمت اسلامی، دوره 10، شماره 36 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سینا علوی تبار - دکترای فلسفه و کلام دانشگاه قم

حبیب الله دانش شهرکی - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

حکمای حکمت متعالیه معتقدند که اولیاء الهی مجرای اراده حضرت حق محسوب می شوند و بدون واسطه گری ایشان، حیات مادی مخلوقات به کلی از بین می رود. توسل به اولیای الهی به منظور برآورده کردن حاجات و شفاعت ایشان، امری است که هم از نگاه عقل و هم از نگاه نقل مورد تأیید قرار گرفته است. وساطت اولیای الهی برای تابش نور و فیض الهی و همین طور جهت آموزش گناهان و رفع عذاب از نگاه عقل دارای مبانی متعدد وجودشناختی، الهی شناختی و نفس شناختی است. ما در این مقاله با روشی توصیفی تحلیلی در صدد اصطیاد، تحلیل و تثبیت مبانی وجودشناختی توسل و شفاعت و تبیین ارتباط این مبانی با بحث توسل و شفاعت هستیم. به اعتقاد نگارندگان، سه اصل مسلم و مستدل "اصالت و تشکیک وجود"، "قاعده الواحد" و "قاعده امکان اشرف" جزء مبانی عقلی توسل و شفاعت محسوب می شوند و با تحلیل این سه اصل، تحقق واسطه های فیض الهی و واسطه گری ایشان اثبات می شود.

کلمات کلیدی:

توسل، شفاعت، مبانی عقلی، مبانی وجودشناختی، حکمت متعالیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1778387>

